

Hakkarainen - Kurtakko

Vonkaamisen perusteet - teoria ja käytäntö

Sisällysluettelo

1. JOHDANTO	2
2. Vonkaamisen määrittelyä	3
2.1 Vonkaamisen filosofia:	3
2.2 Vonkaamisen välttämättömyys	4
2.3 Kuka vonkaa ja ketä	6
2.3.1 Vonkaajatyypit	6
2.3.2 Vongattavatyypit	9
2.4 Vonkaamisen yhteiskunnalliset vaikutukset.....	12
3. VONKAAMISPROSESSIN YLEINEN KULKU	12
4. VONKAAMISTEKNIIKOITA.....	14
5. MYYTTEJÄ:.....	19
6. SEKALAISTA SÄLÄÄ	22
7. JOHTOPÄÄTÖKSIÄ.....	23

1. JOHDANTO

"Olet sydämässäsi valehtelija niin kuin kaikki miehet, jotka viettelevät naista vuoteeseen kanssaan."

-Kuvankaunis ylhäisöneito Anna Notaras päähenkilölle **Mika Waltarin** teoksessa *Johannes Angelos*

Oheinen lainaus kiteyttää monia vonkaamisen eri puolia. Kysymys on nimenomaan viettelemisestä, ja päämääränä on useimmiten vuoteeseen - omaan tai vieraaseen - pääseminen. Kysymys on jossain määrin myös valehtelusta: ei kuitenkaan suoranaista vilpillisyydestä vaan totuuden kaunistelusta, valkoisista valheista ja välttämättömistä sukkeluuksista. Rehellisessä vonkaamisessa tämä kaikki lähtee kuitenkin suoraan sydäimestä ja sen lukuisista oikeista siirtää verta yllättäin ja äkkinäisesti erinäisiin ruumiinosiin. Voidaan puhua *delegoimisesta*, asian jättämistä alempien elinten hoidettavaksi.

Moni vähempijärkinenkin saattaisi ihmetellä, miksi artikkeleita vonkaamisesta tarvitaan. Kyllä kaikki osaavat muutenkin etsiä itselleen seuraa vastakkaisesta (tai samasta, jos siltä tuntuu) sukupuolesta - **Beavista** ja **Butt-headia** lainataksemme: kaikki esi-isämmekin ovat joskus saaneet, miksi emme siis mekin. Totta, mutta asiahan ei ole näin yksinkertainen.

Ihmiskunta kokonaisuudessaan ei ole kuollut nälkään, mutta silti kirjoitustaidon keksimisestä lähtien on kirjoitettu keittokirjoja helpottamaan peukalokämmenten ruuanlaittajien ponnisteluja. Tämän artikkelin lähtökohta on sama: helpottaa asiaan perehtymättömien lähimmäistemme tiedonjanoa sekä teoreettisesti että käytännön tasolla, jotta he pääsisivät itse tositoimiin. Kuivaharjoittelu olkoon tämän jälkeen ohi.

Tässä teoksessa / artikkelisarjassa näkökulma on miehinen ja heteroseksuaalinen. Tämä johtuu kirjoittajien taustasta ja mielikuvituksettomuudesta. Sovinismista ei ole kyse, jollei sitten realismia pidetä sellaisena. Pipo kiristää varmasti, jos sen vetää silmien eteen. Tämä siis sovinnollisena viestinä feministeille.

Vaikka miehet siis kirjoittavat tässä miesnäkökulmasta, voi itse kukin muodostaa kustakin aiheesta oman visionsa ja skenaarionsa. Esittämämme mielipiteet ovat useimmiten vain viitteellisiä. Subjektiiivisia ne ovat aina. Elämä on monisyinen ja tasoja riittää. Navanalustasosta korkeampaan fyysiikkaan.

2. Vonkaamisen määrittelyä

Vonkaaminen on moniulotteinen yhteiskunnallinen ilmiö. Siihen on vaikea saada otetta ilman lukuisia eri näkökulmia. Siksi tässä kappaleessa käsitellään aluksi vonkaamisen filosofiaa, joka oikeastaan luo pohjan muille näkökulmille. Seuraavaksi perustellaan vonkaamisen välttämättömyys ja sen merkitys inhimilliselle toiminnalle. Tässä yhteydessä tarkastellaan asiaa sekä biologiselta että psykologiselta kannalta, jolloin painotus on yksilökohtaisessa tarkastelussa. Lopuksi pyritään luomaan kattava vonkaajien ja vongattavien tyypittely, sillä vonkaamistapahtuman aktorien, subjektien ja objektien toimintaa on mahdotonta ymmärtää ilman heidän ominaisuuksiensa ja yleisten käyttäytymismallien tuntemusta.

2.1 Vonkaamisen filosofia:

Yksinkertaistaen voidaan sanoa, että vonkaaminen on terve tapa harrastaa sosiaalista kanssakäymistä syystä tai toisesta kiinnostavien vastakkaisen sukupuolen edustajien kanssa. Kansallisen kulttuurimme kulmakivet, erityisesti kaunokirjalliset sellaiset todistavat, että Suomessa tämä tapahtuu useimmiten humalahakuisessa olotilassa.

Vonkaaminen luo perustan ihmisen seksuaalisen identiteetin muotoutumiselle. **Bourdieu** mukaanhan ihminen luo oman habituskäsitteensä kanssakäymisellä, jolloin yksilö pystyy heijastelemaan omaa käyttäytymistään toisen tai toisten reaktioiden valossa. Vain riittävällä vonkaamisella ihminen pystyy sijoittumaan oikeaan vonkaamiskenttään (tai "lokeroon"), joka vastaa hänelle ominaista ympäristöä.

Yksinkertaistettuna vonkaaminen on siis hankkiutumista henkiseen ja fyysiseen yhteyteen kiinnostavan kohteen kanssa. Mitä kiinnostavampi kohde ja mitä enemmän vastakaikua, sitä lähempänä ollaan suotuisaa vonkaamisympäristöä. Tämänhän tietää teinikin.

Mitä vonkaaminen ei ole? Vastenmielistä alistamista, raadollista esineellistämistä, ihmisten halventamista - sitä se ei ole! Jos näistä asioista on kyse, puhutaan mielenvikaisuudesta ja sairaalloisuudesta. Vonkaamisen kanssa näillä asioilla ei ole mitään tekemistä. Sanottakoon tämä tässä ja nyt ja älköön sillä sen enempää spekuloida.

On syytä kuitenkin todeta, että on olemassa ns. fundamentaalinen ero kahden koulukunnan välillä, joista ensimmäinen ei näe vonkaamista pelkkänä epätoivoisena panon etsimisenä. Toinen sen sijaan näkee. Tämä artikkeli myötäilee ensimmäistä näkemystä, joskaan tämän toisen koulukunnan painotuksia ei ole tyystin unohdettu.

2.2 Vonkaamisen välttämättömyys

"*Naisissa on kaikkein parasta että ne on naisia!*"

-**Aulis Partanen**

Edellisestä kappaleesta ilmenee implisiittisesti vonkaamisen suoranainen välttämättömyys. Mies ei ole täydellinen yksilö, jollei vonkaa. Vajavainen ja vonkaamaton mies tuntee jatkuvaa ahdistusta sisimmässään ja pälyilee arkana ympärilleen. Tämä on syytä tiedostaa ja tunnustaa, sillä itsetunnosta ja tosiasioiden havaitsemisesta lähtee sivuraide tähänastisen elämän ympyräradalta kohti elämän todellista tarkoitusta. Täydellisyys on mahdollinen, kun avataan mieli ja sydän vonkaamisen jalolle ja ylevälle harrastukselle.

Perusasia, jota kaikki eivät varmastikaan suoraan ole valmiita hyväksymään on se, että *jokainen mies on kiinnostunut jokaisesta naisesta!* Jokaisen naisen fundamentaalinen karakteri on naiseus, kaikki naiset ilmentävät sitä. Naiseus on jaettavissa kahteen osaan: *feminukseen* ja *feminaan*.

Feminus eli henkinen naiseus on herkkyyttä ja tunteellisuutta. Se on kommunikaatiota ja empatiaa, mutta myös miehille käsittämätöntä hulluutta, jota on joissakin yhteyksissä kutsuttu "naisen logiikaksi". Kärjistäen: se on tasapainottomuutta, joka luo vastakohtan miesten jääräpäisyydelle ja yksioikoisuudelle. Se on joustavuutta miehen jäykkyyden rinnalla.

Femina eli ruumiillinen naiseus ilmenee yleensä feminusta helpommin, koska se on tai sen tulisi olla havaittavissa visuaalisesti. Vagina (**Freudilla** antipenis) ja rinnat ovat miehiltä puuttuvia ruumiinosia - ja siitä johtuen ne ovat myös miehiä eniten naisessa kiinnostavat asiat.

Kaikilla naisilla on feminus ja femina, mutta joillakin on jommankumman tai molempien ympärillä sen verran paksu kuori, etteivät ne pääse kukkeimpaan loistonsa. Feminus voi tukahtua keinoitekoiseen maskuliinisuuteen tai silkkään tyhmyyteen. Runsaat kilot tallovat feminan taas helposti alle. Jokaisella naisella kuitenkin kiistatta ovat nämä molemmat naiseuden elementit, perusrakennusosat. Ydinfeminus ja -femina ovat jokaisella naisella samanlaiset, eikä niiden muissakaan osissa ole juuri eroja henkilöiden kesken. Olennaista miehen kiinnostuksen - ja tämän artikkelin - kannalta on nimenomaan edellä mainittu *ilmeneminen*.

Modernissa, usein naistutkimuksen sävyttämässä diskurssissa miestä käsitellään pelkästään yhteiskunnallisena ja psykologisena toimijana. Monesti unohdetaan miehen biologinen puoli. Kuten tunnettua, miehet omistavat kivespussit, joilla on taipumus täyttyä. Ja mikä on kerran tullut täydeksi, sen on myös tyhjennyttävä. Kun tämä yhdistetään alitajuiseen feminuksen kaipuuseen,

syntyy polttava vonkaamisen tarve, sillä se lienee keinoista paras päästä yhteyteen naiseuden kanssa. Toisin sanoen: kassit on pakko tyhjentää ja saavuttaa henkinen tasapaino.

Miehen biologinen tarve ei ole kuitenkaan jatkuvaa laatua, vaan se ilmenee jaksoittaisena tempoiluna. Vaikka vonkaaminen on usein yhtämittaista ja hyvinkin pitkäjänteistä toimintaa, niin miehen biologian syvin olemus ei useinkaan jaksa sietää feminuksen jatkuvaa, hallitsevaa ('overpowering') läsnäoloa. Siksipä naisesta on päästävä eroon - masculuskin tarvitsee tuulettamista.

Toisinaan miestä saattaa vituttaa, naisia puolestaan kyrpii. Kaikessa yksinkertaisuudessaan tämä johtuu *miehuudesta*, miehen toiminnan alkulähteestä. Samoin kuin naiseus, myös miehuus on kaksinaisesti jakautunut henkisen puolen *masculukseen* ja ruumiin kieltä puhuvaan *masculaan*. Näistä masculus ilmentää tavallisesti miehiseen käytökseen liittyviä piirteitä: näennäistä rationaalisuutta, jolla perustellaan täysin käsittämättömiä toimenpiteitä ja päätöksiä (vrt. valtion tulo- ja menoarvio) sekä johdonmukaisuutta ja tavoitteellisuutta. Mascula puolestaan on miehen mitta ja suuntaviitta. Kun mascula käskää, mies menee sinne minne mm. nenä sojottaa. Kalevalan hengessä loihemmekin lausumahän trokeen hämärtymisenkin uhalla:

"Suoro suunnan näyttää, väärä vikkaan viepi!"

Miestäkin repii siis kaksinaisuus: jatkuva masculuksen ja masculan kamppailu elintilasta. Masculus pyrkii tavallisesti rationaaliseen ja ennustettavaan käyttäytymiseen, ns. lineaariseen toimintaan mutta on kovin altis feminuksen houkutuksille. Tätä paljon voimakkaampana esiintyy masculan kaipuu feminan yhteyteen, jolloin mies saattaa käyttäytyä täysin arvaamattomasti. Masculan intensiteetti vaihtelee hyvin voimakkaasti - jos mascula ei saa tyydytettyä feminan tarvettaan, se voimistuu ja alkaa painostaa masculusta toimimaan haluttuun suuntaan. Kun mascula on saanut haluamansa, se ns. vaipuu hetkelliseen horrostilaan herätäkseen taas sopivien ärsykkäiden myötä. Näin masculus saa taas vallan, jolloin mies palaa ns. "normaalitilaan". Tällöin masculus pyrkii feminuksen läheisyyteen, mutta mikäli masculus ei jostain syystä pidä feminusta riittävän houkuttelevana, masculus pyrkii feminuksesta eroon. Onko tässä syy perhekkriiseihin?

< tähän kuvio masculuksen ja masculan intensiteettitasosta >

Arkielämän tasolle palataksemme: terve ja vapaa nuorimies ei ole terve, jos ei pyri itseään niin kovasti viehättävien neitojen suosioon ja sänkyyn. Yllättävän useilla naisilla on täysin erheellinen kuva vonkaamisen perimmäisistä tarkoituksista. Se, että naista vonkaa sänkyynsä ei millään muotoa tarkoita sitä, ettekö mies voisi olla naisesta myös kokonaisuutena kiinnostunut. Totta kai voi olla. Se ei vain ole päällimmäisenä mielessä juuri sillä hetkellä. Poikkeuksiakin toki löytyy.

Puolalainen aforistikko **Stanislaw Jerzy Lec** (1909 - 1966) on aikoinaan osuvasti kysynyt : *"Ovatko alastomat naiset älykkäitä?"*

Kysymyksen syvällisyyden ymmärtääkseen on oltava mieheksi syntynyt ja miehen ruumiissa elänyt. Vain silloin voi tietää ja tuntea hormonien todellisen vaikutuksen ja sen, kuinka mahdotonta niiden ryöpsähdystä on vastustaa. Nainen voi olla vaikka kolminkertainen tohtori, shakin maailmanmestari, professori ja Suomen Tietoviisas - jos hän astuu eteesi alastonna, katoavat tittelit taivaan tuuliin ja miehen elämellisyys purkautuu esiin. Tarzan want woman!

On myös aina muistettava, että jokainen vonkaava - aivan kuten jokainen vongattavakin - on erilainen oma itsensä ja näin ollen saattaa paneutua omaan suoritukseensa hyvinkin erilaisin painoituksin. Runollisesti voidaankin sanoa, että vonkaaminen on myös osallistumista "rakkauden arvontaan", mutta merkityin kortein ja painotetuilla nopilla - sikäli kun homman hoitaa oikein. Kaikesta huolimatta kannattaa muistaa, että kaikki vongattavat eivät kuitenkaan ole rakkauden pikavoittoja vaan vaativat "kestolottoa".

Asiaa on mahdollista tarkastella myös **Maslowin** tarvehierarkian mukaan. Hierarkiassa "syö - juo - nai - puhu henkeviä" vonkaaminen asettuu tavallisimmin juomisen ja naimisen väliin. Pitää syödä,

juoda, naida, nukkua, puhua, kaveerata, pussata, saunoa, maalata, laulaa, politikoida, runoilla, haaveilla jne etc osv aso.

On hämmästyttävää, että ihmisistä ja ihmisten käyttäytymisestä puhuttaessa ihmisiä aniharvoin käsitellään holistisesti kokonaisvaltaisena orgaanina. Ikään kuin muka fyysisyys, psyykkisyys, tunteet, järki, anatomia ja biologia olisivat erotettavissa toisistaan. Näin kenties on tieteiden eri osa-alueiden jalolla tasolla, mutta ihminen on ihminen kaikkine ominaisuuksineen kaiken aikaa. Nukkuessaankin.

Ihmistä tulisi siis tarkastella inhimillisesti ja inhimillisenä. Mitä ihmettä tämä sitten tarkoittaa? Sitä, että ihminen on kaikkea muuta kuin rationaalinen, ihminen on itse asiassa aivan hullu. Ihminen tekee itselleen hallaa monella tavalla ja huvittelee kummallisuuksilla. Ihminen sekoittaa pänsä kemikaaleilla ja uskoo henkiolioihin. Ihminen syö epäterveellisesti ja maksaa maltaita turhista tavaroista. Ihminen haluaa mitä ei saa, ja saa mitä ei halua. Ihminen vonkaa.

Tämä lienee vonkauksen lähtökohtainen perusta.

2.3 Kuka vonkaa ja ketä

Vonkaamista harrastavat sekä miehet että naiset, vapaat ja styylarit, nuoret ja vanhat, kauniit ja rumat, ujut ja suulaat, homot ja heterot, fiksut ja tyhmät. Tyylejä on varmaankin yhtä monta kuin taaplaajia.

2.3.1 Vonkaajatyytit

Että pääsisimme alkuun suuressa urakassamme, on meidän syytä ruveta tarkastelemaan, millaisia ihmisiä onkaan vonkauksen valtavilla markkinoilla. Vonkaajat ja vongattavat on tässä yhteydessä pakko kummatkin jakaa karkeasti päätyyppeihin. Mikäli vonkaajien tapauksessa otetaan muuttujiksi vonkauksen aktiivisuus ja tehokkuus, saadaan seuraavan näköinen typologia (kuvio 1.). Nämä tyytit noudattelevat hyvin pitkälle **Machiavelliltä** tuttua ihmisten jaottelua: hän jakaa ihmiset kolmeen eri luokkaan, jotka on seuraavassa sovellettu vonkauksen maailmaan ja viitekehukseen:

1. Ihmiset, jotka ymmärtävät itse antaa;
2. He, jotka ymmärtävät selityksen (eli vonkauksen) jälkeen;
3. He, jotka eivät ymmärrä ja joille on aivan turha selittääkään.

Kuviossa on sijoitettu pystyakselille vonkaamisen aktiivisuus/passiivisuus. Aktiivinen vonkaaja keskittyy vonkaamiseen. Se on hänelle illan pääasia ja baanalle lähtemisen päätarkoitus. Hän on koko ajan valppaana ja käyttää kaikki mahdolliset tilanteet hyväkseen. Passiivinen vonkaaja ei puolestaan tee elettäkään asioiden hänen kannaltaan toivottuun tilaan saattamiseksi. Hän vonkaa niin, että vaikuttaa siltä, ettei hän vonkaisi lainkaan. Joskus tämä on toivottua, usein ei.

Vaaka-akselille asemoitu tehokkuus on suoraan mitattavissa onnistumisasteella per ilta. Onnistuminen tarkoittaa luonnollisesti sitä, että saadaan kohde lähtemään mukaan sinne, minne ikinä halutaankaan. HUOM! Mukaan ei ole laskettu puhelinnumeroiden vaihtamisia tai tulevien tapaamisten sopimisia, vaikka ne kenties myöhemmin tulosta tuottaisivatkin.

AKTIIVISUUS

Limanoljaska

Saalistaja

Keskiverto doku

Kuvio 1. Vonkaajatypologia

<itse asiassa alkoi tuntua siltä, että tämä jaottelu toimis aivan hyvin naisillakin, samoin kuin seuraavat miehillä>

Aloitetaan ensin onnistujista.

Saalistaja on kuin hai, joka ei tunnetusti pysähdy koskaan. Hän näkee joka paikassa vongattavaa ja sen enempää miettimättä menee myös vonkaamaan. Saalistajat ovat usein elämää jo jonkin verran nähneitä ja paljon kokeneita tyylytaitureita. Heillä on sana hallussaan, he tietävät kuinka naista nauratetaan - ja narutetaan. He huomaavat suotuisat tai potentiaaliset tapaukset ravintolassa yhdellä nopealla läpivalaisulla. He myös osaavat toivottomasta tilanteesta pelastautumisen tärkeän taidon. Kovin kranttuja he eivät välttämättä ole, riippuu tosin hyvin paljon muista muutoseikoista. Taitavimpien ei tarvitse olla kranttuja.

Rattopoika ei tiedä, miltä tuntuu olla yksin. Hänen ei tarvitse vongata, sillä naiset tulevat vonkaamaan häntä. Sen kun vain valitsee parhaat päältä. Rattopojan suosio perustuu tottakai edustavaan ulkonäköön. Mallinvartaloinen jylhäleuka jäänsulattavin silmin ja pusuhuulin sopivassa asusteessa ja kampauksessa on omiaan heruttamaan kovin monen naisen mehut esiin ja hormonit hyrräysasentoon. Julkisuus auttaa luonnollisesti rattopojaksi pääsemisessä myös vähemmän komeita.

Sitten puolestaan toivottomat tapaukset. Aloitetaan vähemmän toivottomasta.

Limanuljaska on kieli pitkällä joka ikisen naisen perässä, eikä valkkaa laisinkaan. Hän ei silti onnistu, koska hän on kerta kaikkiaan niin surkea vonkauksessaan. Jos hän ei ole kuvottavan näköinen ja mauttomasti pukeutunut haisuli, sitten hän on maailman-kaikkeuden typerimmät vitsit keksinyt ja niitä ahkerasti viljelevä wannabe-gigolo. Tyylijajusta hänellä ei ole tietoaakaan, mutta vastapainoksi ei ole käytöstavoistakaan. Limanuljaska ostelee naisille drinkkejä ja tunkee väkisin pöytäseuraan. Hän jos kuka ei tunnista mahdotonta tapausta vaan päinvastoin yrittää vielä narikkajonossakin naista, joka jo on rattopojan kainalossa. Miksi sitten hän on vasta toiseksi toivottomin? Siksi, että hänkin onnistuu *joskus*. Myöhemmin kun käsittelemme vongattavia ja heidän puolellaan hieman vastaavaa tapausta, **tatjaanaa**, palaamme aiheeseen.

Nörtti on surkeista surkein. Hän istuu illat neljän seinän sisällä kotona, usein vielä äidin luona, ja haaveilee elämänsä prinsessasta - luokkatoverista kymmenen vuoden takaa, hänestä joka hymyili kerran. Nörtin mielestä tämä on tosirakkautta. Vanhemmiten nörtti alkaa käydä myös ihmisten ilmoilla, viimeistään kuullessaan rakkautensa menneen toisiin naimisiin ja odottavan kolmatta lastaan.

Nörtin vonkaamisen seuraaminen on yhtä mielenkiintoista kuin tyhjän jääkaapin haastatteleminen. Hän menee kapakkaan ja ostaa kaljan. Juo sen. Ostaa toisen ja katsoo ympärilleen. Punastuu kun nainen katsoo sattumalta samaan suuntaan. Juo nopeasti kaljan istuen seinään päin kääntyneenä. Sydän pamppaillen hän miettii, mitä sanoisi naiselle. Kun vihdoin uskaltaa kääntää päänsä avausrepliikin keksittyään, huomaa naisen kaikonneen vieruspöytään jonkin miehen viereen. "Onksulla jo internet?" kaikuu pääkopassa tyhjänä. Yksilöstä riippuen se saa seuraa lisäkaljasta tai taksikuskista. Kotona nörtti istuu giffien ääreen ja kuuntelee naapurikämppeiden ääniä kuvaruudun loisteessa. Tai sitten näppäimistöjen rätinää, jos Otaniemessä asuu. Usein asuu.

Nörtillä ei ole mitään toivoa saada räiskyviä ja iloisia elämänsulostuttajia lähelleen, jollei hän ole esimerkiksi poikkeuksellisen rikas. Jos nörtti joskus sattuu vahingossa jonkun luokseen saamaan, hän rakastuu - usein epätoivoisesti. **Nunna** on hänen elämänsä pelastus. Sekä nörtit että nunnat,

jossain määrin myös nirsot ovat usein *impisiittisiä*. Tällä termillä tarkoitetaan miehen tapauksessa alitajuista, kenties tiedostamatontakin masculinan halua päästä neitseellisen "puhtaan" feminan yhteyteen. Sen sijaan naisen impisiittisyys tarkoittaa rajoittuneen yksilön tukahdutettua, häntä itseäänkin pelottavaa halua tai oikeamminkin himoa päästä jatkuvasti ja kaiken aikaa masculinan läpituokevaan läheisyyteen. Seksuaalikoekemusten määrän kasvu kasvattaakin usein impisiittisestä naisesta munahaukan tai tatjaanan.

Edellä mainittujen tyyppien keskelle jää **keskiverto doku**. Tämän tyyppin nimi ei tarkoita muuta kuin että hän on kovin keskimääräinen kaikessa toiminnassaan. Hän ei juo liikaa, ei vonkaa liikaa eikä myöskään onnistu vonkauksessaan liian usein. Hän on siis hyvinkin tavallinen pulliainen, joita tapaa paikassa kuin paikassa. Silti on hyvä muistaa, ettei hän ole tavallinen kuin näissä suhteissa - muutoin hän saattaa olla pääministeri, rocktähti, valtion korkea virkamies, Nokian pääjohtaja, karkumatkalla oleva elinkautisvanki tai kilpahiittäjä. Ei pidä siis antaa ulkoisen olemuksen pettää.

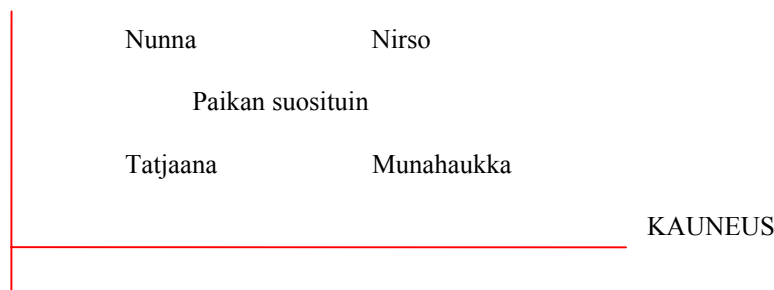
<mites ois kolmiulotteinen avaruus: ekstroverttiys - älykkyys - komeus
tai Brains - Looks - Attitude
- ja sama naisille >

2.3.2 Vongattavatyyppit

Vongattavat voidaan luokitella kuvion 2.1 mukaisesti:

Kuviossa 2.1 muuttujina ovat vonkauksen vaikeus (siis kuinka vaikeaa on onnistua kohteen vonkauksessa) ja vongattavan kauneus. Vaikka kuvion tyyppit kuvaavat voittopuoleisesti naisia, vastaavat miestyypianalogiat ovat löydettävissä verraten pienellä vaivalla.

VAIKEUS

Kuvio 2.1 Vongattavien typologia I (feminapainotteinen)

Aloittakaamme kuvion kauheimmasta tapauksesta, *tatjaanasta*. Tatjaana on naistyyppi (vastaava miestyyppi on Igor), jonka feminaa on ylipäätänsä vaikea havaita. Monesti se on peittynyt kymmenien liikakilojen alle paikallisessa räkälässä olutta latkiessa, mutta näin ei ole aina asianlaita. Toiset tatjaana-tyypit vain pukeutuvat mauttomasti korostaen vääriä osia vartalostaan, meikkaavat kamalasti tai muuten antavat itsestään huonon kuvan. Tatjaana saattaa jopa heltyä laulamaan Mansikki-vainaan nuotilla baaritiskillä täysin varoittamatta tai ryhtyä vain yhtäkkiä pitämään valtavaa meteliä ilman mitään näkyvää syytä. Miksi sitten tatjaana on helppo vongattava? Koska hän itekin - muista puhumattakaan - pitää itseään vähemmän houkuttelevana naisena ja on siksi valmis ottamaan vaikka ensimmäisen vastaan tulevan vonkaajan. Tatjaanan puolustukseksi on kuitenkin todettava, että toisinaan tämän tyyppin naisilla on melko kiinnostava feminus, mutta se auttane ainoastaan puolisoikeiden vonkaajien kohdalla.

Tatjaanasta seuraava tapaus siirryttäessä kauneusakselia eteenpäin on *munahaukka*. Munahaukka on sukua tatjaanalle siinä mielessä, että kumpikaan ei, näin kansanomaisesti sanottuna, pihtaa. Siinä missä tatjaana ottaa kenet hyvänsä, niin munahaukka ottaa aina jonkun. Ero tatjaanaan

syntyy luonnollisesti kauneudessa: kun on ulkonäköä, niin on varaa valita. Munahaukka lähteekin aina vongattavaksi sillä periaatteella, että yöksi on jalkojen väliin saatava muutakin kuin pikkuhousunsuoja. Ja munahaukkahan saa. Munahaukan tunnistaa useimmiten vaaleasta tukasta, tiukasta ja niukasta hameesta ja merkitsevistä katseista. Nimittäin vonkauspaikassa ollessaan munahaukka haravoi säälimättä ympäristöään lähettäen viestejä silmillään kaikille potentiaalisille vonkaajille. Munahaukkaa hallitsee voimakas femina, joka on tukehduuttanut allensa kaikki mahdolliset feminuksen rippeetkin. Siksi ihmissuhteissaan munahaukan on monesti tyydyttävä ns. neljän tunnin tuttavuuksiin, jotka jättävät väärän puhelinnumeron koskaan soittamatta. Onneksi uusia vonkaajia tulee aina, ja ennen kuin ehtii huomatakaan on taas Kuntailta KY:llä, josta onneksi löytyy uutta verta tälle rakkauden vampyyrille.

Munahaukalle täysin vastakkainen tapaus on *nunna*. Nunna on nainen, joka odottaa elämänsä rakkautta - rakkautta joka tekisi hänet kerran neitseellisesti raskaaksi. Siksi nunnan ongelmaksi muodostuikin sopivan Josefin etsiminen, ja sen tason vonkaajia onkin nunnan mielestä hyvin harvassa. Itse asiassa niitä on noin yksi miljoonassa, mikä tekee nunnan elämästä helvetin, kun haaveet ja todellisuus eivät vastaa toisiaan. Nimittäin todellisuus on se, että nunna on usein rillipäinen piipertäjä, joka istuu kukkamekossaan tai talvisin villapaidassaan kapakan nurkassa - jos sinne on sattunut eksymään -kertoen haaveistaan muille tytöille. Nunnan mielestä miehet eivät ymmärrä häntä, vaan yrittävät häikäilemättömästi käyttää häntä hyväkseen. Vaikka nunna ei osukaan kovin kauas totuudesta, niin näiden "hyväksikäyttäjien" kaarti on tavallisesti kovin pieni. Nunnan femina ei tosiaankaan ole omiaan houkuttelemaan valtavaa vonkaajalaumaa hänen ympärilleen - enimmäkseen häntä vonkaavat miehet kysyvätkin häneltä vonkauksen lopuksi, mistä löytyy wc.

Osa munahaukan ja nunnan ominaisuuksista yhdistyy puolestaan *nirsossa*. Nirso on yleensä järjettömän kaunis nainen, minkä hän tietää itekin. Siksi hänelle kelpaakin ainoastaan mallinnäköinen kehonrakentaja, joka omistaa puolet Suomesta ja on vielä lisäksi filosofian tohtori. Ja kaikki tämä luonnollisesti alle 30-vuotiaana. Selvää onkin, ettei tällaisia vonkaajia löydy joka lähtöön. Siksi nirsolla onkin helppo työ torjua vonkaajat laidasta laitaan. Mutta toisinaan nirsokin herpaantuu, jolloin vaatimustasosta voidaan hieman - ei kylläkään paljon - joustaa. Tämä johtuu siitä, että nirson tapauksessa vonkaajilla on taipumus vähentyä lähes eksponentiaalisesti: kun torjuu yhden, tämä yksi kertoo kahdelle kaverilleen, että tapaus on toivoton. Nämä puolestaan kertovat neljälle kaverilleen, jotka kertovat taas kahdeksalle kaverilleen jne. Nirson pelastaja onkin usein *rattopoika*, joka on tapojensa vastaisesti erehtynyt vonkaamaan aktiivisesti.

Kuvion keskelle on joidenkuiden mielestä kenties yllättävästikin sijoitettu *paikan suosituin*. Tarkkaavainen lukija saattaa kysyä: hetkinen, eikös oikeampi paikka olisi esimerkiksi oikea laita nirson ja munahaukan välissä? Ei ole. Pitkällisissä empiirisissä tutkimuksissa ja syvällisissä haastatteluissa on ilmennyt, että kapakassa kuin kapakassa vongataan eniten juuri riittävän, muttei liian kauniita naisia, joissa on "haastetta", he eivät lähde heti nurkan taakse hässimään sitä pyydetessä (saati sitten pyytämättä), mutteivät myöskään tuhahda nyrpeästi nokka pystyssä keskustelunavauksille, paitsi tietenkin jos ko. avaus on poikkeuksellisen perseestä.

Nämä kuviot ovat luonnollisesti kovin karkeitä ja yksinkertaistavia. Kaksi ulottuvuutta on kovin vähän kuvaamaan moniulotteisia ihmisiä. Niinpä on muodostettava vielä lisää useita erilaisia typologioita ja löydettävä niistä ihanneyhdistelmät. Esimerkiksi ylläolevan kuvion ääripäätyyppejä on suhteellisen vaikea löytää elävästä elämästä. Sen sijaan ne soveltuvat ajattelun apuvälineiksi, alkukategorisoinnin perustaksi. Kun tyypitellään lisää, päästään eri yhdistelmillä lähemmäksi todellisuutta. Todellisuuteen päästään sitten baaritiskillä - tai missä ikinä vongataankaan.

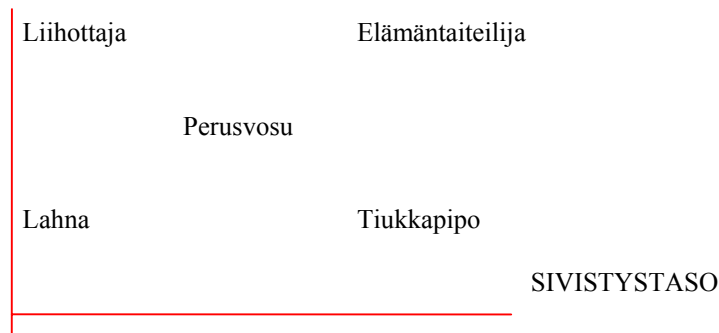
Jatkammekin tutkimusmatkaamme feminuspainotteisella tyypittelyllä saadaksemme asiaan seikkaperäisyyttä, syvyyttä ja substanssia.

Seuraavassa asteikossa muuttujina ovat pystyakselilla vapaamielisyys/rajoittuneisuus ja vaaka-akselilla sivistymättömyys/sivistyneisyys.

Vapaamielisyydellä tarkoitetaan avointa mieltä uuden ja kenties eksoottisenkin kokeiluun yleensä elämässä - ja ihmissuhteissa. Rajoittunut ei vastakohtaisesti kykene suhtautumaan mihinkään uuteen ja vieraaseen luonnollisesti, vaan vaistomaisesti vierastaa kaikkea oman tutun elinpiirin ulkopuolelta tulevaa tai siltä vaikuttavaa.

Sivistyneisyys ei taulukossa tarkoita pelkkää koulusivistystä, vaan mukana on myös elämäkokemuksen mukanaan tuoma "tatsi" asioihin. Korkeastikin koulutettu voi olla sivistymätön, jollei hallitse arkielämän kulkua, koodeja ja sanatonta kulttuuria.

VAPAAMIELISYYS

Kuvio 2.2 Vongattavien typologia II (feminus-painotteinen)

Liihottajanaisen tapaa useimmiten rockbaarin takahuoneesta keikan jälkeen kuuluisan keravalaisen rocktähdän liiveistä tai sylistä. Liihottaja ei pidä sivistyssanoista sen enempää kuin pikkuhousuistakaan, siksi hän ei niitä käytä. Liihottajan perusominaisuuksiin kuuluu yletön vapaamielisyys kaikkea kohtaan osittain siitä syystä, ettei hän oikeastaan tiedä mistään mitään; osittain hän on kuin raaka marja, joka ei odota poimimista. Voi hän olla tyhmäkin, mutta maailmankuvansa on joka tapauksessa melko suppea. Ikääkin voi jo olla, mutta minkäs teet jos yläpää toimii alapäästä hitaammin. Eihän siinä koskaan opi mitään.

Lahnanainen on tapauksista huomaamattomin. Hän on tavallisesti umpimielinen ja sulkeutunut rysiä, jolla ei ole edes edellytyksiä henkiseen sivistykseen. Mutta eipä lahna sellaista yritäkään. Tyypin nimi, lahna, kuvaa ensisijaisesti mielen vireyttä: ajatus liikkuu jumalattoman hitaasti tai sitten aivan omilla syvyyksissään. Lahna ei yksinkertaisesti pidä keskustelemisesta tai ihmisistä, korkeintaan toisista lahnoista, joita tapaa Asematunnelissa kitara kainalossa ja Raamattu toisessa. Lahnat ovatkin usein myös feminaltaan nunnia, toisinaan yllättäen myös munahaukkoja.

Tiukkapiipo on, kuten nimestäkin jo arvata saattaa, usein militanttimunanmurskaajafeministi. Vielä useammin kyseessä on kuitenkin ura- ja itsetietoinen oikiskylterihupakko, jonka henkistä tasapainoa on helpointa järkyttää kiroilulla ja piereskelyllä. Vitsejä tiukkikselle on turha kertoa, sillä vaikka hän kenties ne ymmärtäisikin, eivät ne häntä silti huvittaisi - typerää ajanhukkaa ja infantiiliä tehottomuuttahan ne vain kertojan mitättömässä persoonassa ilmentävät. Valitettava tosiasia on sekin, että elämänviisauden karttuessa iän myötä kiristyy pipokin entisestään, vääntäen lopulta silmätkin kieroon ja aiheuttaen hallusinaatioita sekä harhaluuloja. Naapurin kylläävä ja kolkutteleva mummo on takuvarma ikätiukkis, samanlainen paska jo nuorena.

Elämäntaiteilija on ihana nainen, sellainen joita löytyy vain vahingossa. Nainen isolla N:llä. Elämäntaiteilijaksi ei kehitytä, elämäntaiteilijaksi synnyttään. Tämä pitääkin elämäntaiteilijoiden joukon valitettavan pienenä, mutta täytyyhän naisissakin olla oma eliittinsä. Lyhyesti sanottuna: elämäntaiteilija osaa kaiken, mitä hartioiden yläpuolisilla elimillä ja ruumiinosilla voi tehdä.

Perusvosu on yllättävästi edellisten välimuoto. Jos vaatimustaso ei ole liian korkealla, perusvosu on ihannainen: ei puhu liikaa, ei käytä liian hienoja sanoja, ei siteeraa Tommy Tabermania eikä

tajua liikaa miesten raskaasta mutta antoisasta elämästä eli huumorista. Toisin sanoen: perusvosua sietää aivan mainiosti ja joka tuopin jälkeen paremmin.

<luokittelujen jälkeen voisi sitten tehdä vielä kattavan parivertailun: miten kukin tyyppi käyttäytyy vonkaustilanteessa muiden tyyppien kanssa>

Vaikken koskaan mene sänkyyn ruman naisen kanssa, monen vierestä tulen vielä heräämään.

2.4 Vonkaamisen yhteiskunnalliset vaikutukset

Vonkaamista voidaan pitää *elimenikäisenä oppimisena*, ts. niin kauan kuin verta liikkuu alavatsassa, vonkaaminen on mahdollista. Sen jälkeen kaikki on teeskentelyä. Mutta miten tämä vaikuttaa yhteiskuntaan? No ei vittu mitenkään. Ehkä joku kirjoittajia viisaampi keksii sen joskus.

Vonkaaminen parantaa ihmisten kommunikointikykyjä. Lisäksi vonkaaminen auttaa kansakunnan säilymiskamppailussa tulevaisuudessa.

3. VONKAAMISPROSESSIN YLEINEN KULKU

(eli INPUT - TEMPUT - LEMPUT - OUTPUT - TUMPUT)

tai esim. INPUT - TEMPUT - OUTPUT
INPUT - LEMPUT - TUMPUT
INPUT - HARPUT - LERPUT

a) Input: vonkaaminen alkaa aina valmistelevalle vaiheella, jonka aikana tehdään suunnitelma vonkauspaikasta, -ajasta sekä siirtymisen järjestämisestä. Samoin tämän vaiheen aikana varustaudutaan sopivin varustein. Valmistelujen jälkeen siirrytään suunniteltuun vonkauspaikkaan, missä aluksi suoritteen paikalla olevien vongattavien skannaus. Toisin sanoen vonkauspaikka on kierrettävä läpikotaisin ja tutkittava läsnäolevien taso. Tärkeintä tässä vaiheessa on liike - paikalleen ei sovi pysähtyä. On myös huomattava että yhdessä vonkauspaikassa voi yrittää vonkausta enintään kaksi kertaa; sen jälkeen on paikkaa vaihdettava, mikäli onnistumisia ei ole tullut.

PROSESSI: Skannaus -> Silmäpeli -> Lähestyminen -> Vaikutuksenteko -> Loppusilaus

Skannaus

Alustava kategorisointi tapahtuu välittömästi, kun kohdehenkilö eli potentiaalinen vongattava havaitaan. Jokainen vonkaaja esittää tämän jälkeen kysymyksen, onko vongattava riittävän mielenkiintoinen eli vonkaamisen arvoinen. On kuitenkin huomattava, ettei tässä kohden voida syventyä muuhun kuin feminan tarkkailuun - feminuksiin ei yksinkertaisesti riitä aika, ei ainakaan koviin moneen. Jos vastaus on myöntävä, kohteen ominaisuuksia tarkkaillaan lisää. Kielteisessä tapauksessa siirrytään seuraavaan.

Vahvistuskategorisointi tapahtuu, kun tarjolla oleva femina tulkitaan alustavan kategorian mukaiseksi tai vastaiseksi. Kaukaa viisas nainen paljastuukin lahnataatjaanaksi. Jos vahvistus ei onnistu, tapahtuu uudelleen kategorisointi, jolloin vongattava tulkitaan kategorisoitavaksi, mutta tarvitaan uusi alakategoria. Ääri tyyppi ei enää kelpaakaan, vaan vongattava osuu jonkin välimaastoon.

Jos tämäkään ei onnistu, aletaan vähittäinen vongattavan ominaisuuksien integrointi ominaisuus kerrallaan. Näin on tehtävä, jos vongattava on vaikeasti kategorisoitava. Tavallisesti aloitetaan lantiotason ominaisuuksista yläpäätä kohti ryntäillen. Näin muodostuu vonkauspoliittinen, eri ominaisuuksiin perustuvien tunteiden, kognitioiden ja käyttäytymistäipumusten kokonaispaketti. Loppujen lopuksi reaktio voidaan tuoda julki. On huomattava, että koko tämä prosessi tapahtuu hyvin nopeasti ihmismielen ei-tietoisella tasolla.

Silmäpeli

Lähestyminen ja alkurepliikit

Ensirepliikin ja samaten -vaikutelman merkitystä ei voi vähätellä, molemmat voi nimittäin mokata vain kerran. Kun sopiva signaali on silmäpelissä saatu ja hankkiuduttu neidon välittömään läheisyyteen, on syytä avata suunsa, joko kaataakseen sinne kaljaa tai lausuakseen maagiset akankaatoloitsut. Joskus tosin naisetkin ehtivät ensiksi, mutta on heille joskus puhuttava siinäkin tapauksessa (paitsi silloin kun tilaisuutta ei tosiaankaan saa - pakene äkkiä hyvä mies, on neuvomme nuorimmille!).

Seuraavassa luettelo erilaisista alkurepliikkityyleistä, -taktiikoista, -muodoista ja -tasoista. Aloitetaan helpoimmista, esimerkkien sanasisältö on pelkästään ja erittäin viitteellinen:

1. **Kysytään.** Ai mitä? Ihan mitä vaan, kunhan ei säätä.
Anteeksi, mutta voisitko olla niin ystävällinen, että antaisit?
(OK, kenties turhan karkea, mutta lähteepä ainakin karstat koneesta).
2. Osoitetaan **asiantuntemusta** jossakin.
Luin Gloriasta, että punatukkaiset ovat kiihkeitä...
3. Tarjotaan **henkilökohtaista** syytä.
Tarvitsen nyt naisen, koska entinen kuoli.
4. Pelataan **roolipeliä**.
Jos olisit ystävänäni, lähtisit meille jatkoille.
5. Kinutaan **palvelusta** ja luvataan vastasellaista.
Jos sinä teet minulle näin, teen minä sinulle niin!
6. Vedotaan **vallitsevaan käytäntöön** tai normiin
Kaikki muutkin ovat humalassa.
7. **Moralisoidaan.**
On oikein käyttää minua hyväksi.
8. Vedotaan **altruismiin** (egoismin vastakohtaan siis).
Ajattele nyt, kaverini ei ole saanut vuoteen! Enkä muuten minäkään...
9. **Imarrellaan.**
Sinä olet tämän räkälän shumein bööna!
10. **Lahjotaan.**
Saat puuroa, jos...tiedät kyllä mitä. Ja ketä.
11. Vedotaan **tunteisiin.**
Alan parkua, jollei ala herua!
12. Annetaan henkilökohtaista **kritiikkiä**.

Lienet niin nirso, ettet kuitenkaan saa ketään muuta.

13. Yritetään **petosta**.

Kaverisi sanoi minua elämäsi mieheksi!

14. **Uhkaillaan**.

Kerron isällesi, jollet anna.

15. Käytetään **väkivaltaa**.

Nyt! (ja tarraa ämmää kurkusta).

Tässäpä aluksi. Harjoitus tekee mestarin. Harjoitus opettaa senkin, että esimerkkimme sanasisältö ei kenties purekaan aivan kaikkiin vongattaviin. Aiheet tuleekin valita kohteen mukaan teleologisesti eikä luovuus tässä tapauksessa ole tosiaankaan tiellä. Jätämmekin nyt kotitehtäväksi seuraavien tosielämästä poimittujen repliikkien maistelun: kuka onnistui ja kuka ei, millainen oli tilanne jne.

*Oonks mä pannu sua joskus?
Käynksmä usein täällä?
Anteeksi, mutta oletteko te mies vai nainen?
Mitä mimmi?
Sinäkin oot niin ruma, ettet ikinä pääse naimisiin!
Paljon sun mutsi työntää kuulaa?
Ethän sää oo Turust?
Tuu meille, saat keppiä! (Mulle tätä! t. Spec)
Katoppa tätä!
Sulla on ihan Michael Jacksonin nenä, se vaan makso omastaan miljoonia!
Hups, tippuipa kortsut!
Ihanaa nähdä juuri sinut juuri tällä hetkellä juuri tässä paikassa!
Mulla seisoo jo!
Sinähän näytät ihan! Niin näytät!
Enhän ole nähnyt sinua koskaan aikaisemmin?
Onpas täällä seisovaa ilmaa!
Hei, minä soitan humppabändissä hanuria!
Kaverisi kertoivat, että Sinä olet eniten kännissä...
Miten noin kauniilla naisella voi olla noin rumia kavereita?
Ihan totta! Minä olen mies!
Haista vittu!
Anteeksi, mutta onko tämä heteropaikka?
Mitä mieltä olet Leibnizin monaditeoriasta?
Tutuille viskiä! Mukitolkulla!
Hehehehee!
Vittuako töllötät?
Anteeksi, mutta tiedätekö, mistä löytyy Josafatinkatu?
Hei, onks toi nörtti sun kundikaveris?
Mulla on tilava parvi!
No mutta hei!
Hei, minua sanotaan rattopojaksi mutta en minä oikeasti ole.
Nukuttaako sinuakin?
Otetaan kimppataksi. Teille vai teille?
Onks täällä mitään parempia paikkoja?
Hei, mulla olis himassa viinaa, mentäiskö niinku meille?*

Suotuisat vonkaamisolosuhteet, -ajat ja -paikat

Voidaan hahmottaa olosuhteet, jolloin vonkaaminen onnistuu suurella todennäköisyydellä. Täyttä varmuuttahan ei voi koskaan saada, vaikka toimisikin täysin tämän artikkelin ohjeiden mukaan. Joka tapauksessa nämä olosuhteet vaihtelevat huomattavasti ajankohtien mukaan. Esimerkiksi päiväsaikaan parhaita vonkaamispaikkoja ovat erinäiset arkiset paikat, kuten kirjastot, valintamyymälät, opiskelijaruokalat sekä julkiset kulkuneuvot. On kuitenkin syytä muistaa, että vonkaamisintensiiteetti kannattaa säilyttää verraten matalalla tasolla, sillä läheskään kaikki ihmiset eivät välitä tulla vongatuiksi arjen rutiinien lomassa - kissakin pitäisi ruokkia eikä ole aikaa olla vongattavana.

Mitä edemmäs ilta ehtii sitä vähälukuisammiksi hyvät vonkaamispaikat jäävät. Enää ei onnistu vonkaaminen missä tahansa, vaan prosessit keskittyvät ravitsemusliikkeiden välittömään läheisyyteen. Toisaalta tämä myös karsii täysin kylmät ja frigidit vongattavat potentiaalisista "uhreista". Intensiiteettitasolla on taipumusta nousta illan mittaan, halusi tai ei. Tilastolliset lähteet osoittavat selvästi, että vonkaamisella on taipumus onnistua loppuillasta päivää paremmin. Poikkeuksen yhtälöön muodostavat edellä mainitut nirsojen ja nörttien ryhmät.

Hyviä vonkaamispaikkoja ilta-aikaan ovat mm. kotibileet, yhdistystoiminnan moninaiset kiemurat ja hampurilaisravintolat (ei tosin koske kasvissyöjiä!). Joka tapauksessa yksi asia on selvä: naiseen kannattaa tutustua aina. Kauheimmalla tatjaanallakin voi nimittäin olla tasokkaita ja muodollisesti päteviä ystäviä, joiden tuntemisesta voi kehittyä vaikka mitä.

Onnistumismahdollisuudet

*Vonkauspöytä

*Vonkausyhtälö: $T = 1 / t$, jossa T = naisten taso
 t = aika viimeisestä feminasta

henkilökohtaiset korjauskertoimet:

$T = K * 1 / t$ $K > 1$ laatu-tietoisilla vonkaajilla
 $0 < K < 1$ limanuljaskoilla

Jos vonkaus menee pieleen, sitä kutsutaan *epäonnistumiseksi* ja naista tällöin *huoraksi* kaikkien logiikan sääntöjen vastaisesti.

Output eli onnistunut irtautuminen (eli miten päästään irti vongattavista jossain vaiheessa)

- * Hävytön loukkaus (tapaus "Tatjaana" eli nainen olikin aivan saatanan ruma/ tyhmä)
- * "Kaverini menevät tuolla" (tapaus "parempaa lihaa toisella tiskillä")
- * "Sovittu tapaaminen" (tapaus "eipä taida onnistua nyt mutta ehkä joskus...")
- * "Elän selibaatissa" (tapaus "nainen vaatii SM-leikkejä (ja vonkaaja ei)")
- * Pyörtyminen (tapaus "enpä nyt keksi muutakaan mutta tuolle naiselle minä en anna")
- * Tumppuhuumoria (tapaus "tämän naisen täytyy nyt lähteä...")
- * Puhelinnumeron jättäminen (tapaus "ethän soita ethän..." eli annetaan esimerkiksi naapurin homon puhelinnumero)
- * Toisen naisen seuraan liimautuminen (tapaus "oli syy mikä tahansa, mutta eukosta on päästävä heti eroon, koskee erityisesti hulluja naisia tai lehmii")
- * Tekeydytään homoksi ("nyt ei seiso kun sä oot nainen" eli koskee tapausta jossa naista ei tarvitse nähdä uudelleen)
- * "Säälistähän minä vain vonkasin" (tapaus "nainen on antamaisillaan rukkaset ja joudut heitteille / jätteille / tumpulle")
- * Jätetään ATP-lista näkösalille (tapaus "nyt tahdon eroon kaikista eukoista ja heti) → kts. kohta 3 / "Tuttu vai hutsu"

4. VONKAAMISTEKNIIKOITA

"Kun astelimme eteenpäin, syötin hänelle rutiinijutut siitä kuinka yksinäinen olin ja kuinka häikäisevä ilmestys hän oli - eittämättä kaunein tyttö mitä olin koskaan nähnyt. (Taktiikka voi kuulostaa kuluneelta, mutta älkää antako sen hämätä - se toimi!)"

-**Groucho Marx** omaelämäkerrassaan *Groucho ja minä*

Segmentointi. Kyseessä ei ole varsinainen tekniikka, vaan pikemmin toimenpide, joka täytyy tehdä aina ja ennen jokaisen vonkauksen aloittamista. Asiaa voidaan ajatella analogisena tietokonelevykkeiden alustamiseen: mikäli levykkeelle aikoo tunkea jotain, se täytyy alustaa (jotkin levykkeet ovat tosin jo valmiiksi alustettuja, mutta älkäämme antako tämän häiritä, sillä useimmat naiset eivät kuitenkaan ole valmiiksi vongattuja ja totta puhuen alustamalla saa ainakin varmistettua sen, että vanhat "failit" pyyhkiytyvät muistista). Eli vonkaamisen tapauksessa segmentointi tarkoittaa lähinnä sopivan kohderyhmän ja tai yksittäisten kohteiden valintaa. Empiiristen havaintojen perusteella segmentoinnin voi luokitella vonkausprosessin tärkeimmäksi vaiheeksi - jos se epäonnistuu, mahdollisuuksia ei käytännössä ole. Vaikka poikkeus vahvistaakin säännön, voidaan yleisesti todeta, että pitkätukkahipillä on harvoin mahdollisuuksia päästä suotuisaan lopputulokseen trenditeknopaikassa, vastaavasti puku päällä tuskin käy flaksi death metal -konsertissa. (Rattopoika on poikkeus, hän saa mistä vaan.)

Segmentoinnissa on kyse oman habituksen sovittamisesta ympäröivään viitekehukseen. Aivan kuin puhe aiheineen, ilmaisuineen, puhetapoineen ja muine diskursiivisine ominaisuuksineen tulee aina sovittaa kuulijakuntaan, on myös oma ilmiö ja käyttäytyminen synkronisoitava valittuun segmenttiin ja miljööseen.

"Tuttu vai hutsu". Tämäkään ei ole varsinainen vonkaustekniikka, vaan kyseessä on eräs segmentoinnin apuvälineistä. Nimittäin aloittelevan ja miksei myös hieman kokeneemman vonkaajan on aina pääteltävä, kannattaako vongata tuttua vai täysin tuntematonta naikkosta. Siksi tässä päättelyssä on hyvä ottaa huomioon, millaiset mahdollisuudet kussakin tapauksessa on. Tuttujen neitojen kanssa on helpompi päästä luontevaan keskusteluun, mutta toisaalta vonkauksen lopullinen onnistuminen saattaa olla vaikeampaa, koska tutut eivät ehkä pidä vonkaajaa kirjaimellisesti "varteenotettavana" tapauksena. Näin ollen he eivät ota tällaista vonkaamista tosissaan. Sen sijaan oudot ja tuntemattomat naiset saattavat alkujään särkemisen jälkeen yllättää moninkin eri tavoin. Tämä saattaa tuntua itsestänselvyydeltä, mutta sitä se onkin. Ihmisolemus on moninainen.

Eri vongattavien tyypit suhtautuvat eri tavoin tutturen ja tuntemattomien vonkaukseen. Esimerkiksi tatjaana lähes tekee housuihinsa, mikäli joku muukalainen tulee varta vasten vonkaamaan häntä. Sen sijaan nunna hyvin harvoin sietää tuntemattomien vonkausta, eihän nunna uskalla edes puhua vieraille. Tiedä vaikka puhuisivat kauniita ja yrittäisivät viettelä. Sitä vastoin lapsuudenystävä naapurista kahdenkymmenen vuoden takaa ei voi olla paha, eihän? Munahaukka taas ei juurikaan piittaa, onko vonkaaja tuttu vai ei. Tärkeämpää onkin vonkaajan vonkaushistoria: onko mies tunnettu höylä vai pelkkä rehentelevä tumputtaja. Pienen harkinnan jälkeen munahaukka on kuitenkin valmis antamaan kummalle tahansa, joskin munahaukka preferoi ensiksimmäintä tapausta. Sama pätee nirsolle: hän tietää ettei tuttavajoukossa ole kuitenkaan prinsejä eivätkä oudot miehet sellaisia ole, paitsi jos heillä on Mersu alla ja turbaani päässä.

Vonkaajista nörtin on pakko vongata tutturen - ainakaan he eivät torju suoralta kädeltä nörtin höpötystä bittikarttagrafiikasta ja giffeistä. Oudon naisen vonkaaminen on nörtille kauhistus, tosin ankarassa humalatilassa vapun alla nörttikin saattaa hairahtua ja yrittää SITÄ, mutta eipä onnistu silloinkaan. Saalistajalla ja limanuljaskalla on taas toisenlainen ongelma: tutturen ei voi oikeastaan vongata, koska maine on ennättänyt kiiriä paljon vonkaajan edellä. Saalistajan ja limanuljaskan tapaukset eroavat vain siinä, että saalistajalle eivät tutturen halua antaa, koska kaikki kaverit ovat jo antaneet; limanuljaskalle ei anneta, koska kukaan muukaan ei ole hänelle antanut. Ei ainakaan kehtaa tällaista häpeätahraa tunnustaa. On kuitenkin muistettava, että saalistaja on vonkauksessaan

niin hyvä, että hän saattaa saada jopa tutun nirson pään käännettyä. Rattopoika on tässä kysymyksessä erikoistapaus. Häntä pidetään niin vastustamattomana, ettei kukaan kehtaa kieltäytyä kunnianpäästä "teit' isäin astumaan".

Tuttujen vonkaamisessa on mahdollista käyttää apukeinoa, jota ei tuntemattomiin voi soveltaa kuin idea- tai potentiaalitasolla. Kun kokenut segmentoinnin hallitseva vonkaaja on lähdössä tuttujen hameenhelmojen perään, hän on luonnollisesti valmistautunut huolella siihen, mitä tuleman pitää. ATP-systeemiä käytetään esimerkiksi ammattilaistenniksen rankinglistoja muodostettaessa. Vonkaajan ATP-lista (Annetaan Tyypeille Pisteitä) toimii hyvin samanlaisella periaatteella. Hyväksi havaitulla feminalla ja / tai feminuksella pääsee korkealle, mutta huipulla pysymiseen tarvitaan näyttöä, muutoin tipahtaa armotta. Listan perusteella onkin helppo tehdä suunnitelmat illan varalle sekä pitää kirjaa pistetilanteen kehittymisestä. Kriteereitä on yhtä monta kuin rankkaajiakin, kukin makunsa mukaan. Yksi tykkää äidistä, toinen tyttärestä, kolmas korkeintaan kyttyrää. Paperille tätä ei tietenkään tarvitse välttämättä tehdä. Jos kuitenkin tuntuu siltä, että aivokapasiteetti ei - kenties piristeiden johdosta - riitä moiseen, ei listasta kuitenkaan saa missään nimessä tehdä liian selkokielistä, ei varsinkaan jos on taipumusta unohtaa asioita / tavaroita / iltoja. ATP-listasta kiinnijääminen on jokseenkin varma tapa karkoittaa ympäriltään kaikki suotuisat tutut naiset. Yleensä tämä ei ole toivottua, mutta koskaanhan ei voi tietää, mitä tapahtuu (vrt. output).

"Kautta rantain"

- naiset joita paljon vongataan
- naiset, joiden kanssa on oltava jatkossakin väleissä
- suorapuheisuuden tottumattomat

Tämä lienee vonkaustekniikoista hienovaraisin. Tottumattoman silmään tämä tekniikka saattaa vaikuttaa siltä, ettei kukaan vonkaisi ketään. Mutta todellisuus on toisenlainen: sekä vonkaajan että vongattavan pinnan alla kuohuu, suorastaan myrskyä. Mistä tämä sitten johtuu?

KR-tekniikassa vonkaaja lähestyy vonkauskohdetta hienovaraisesti, usein täysin asiapohjalta. Esimerkiksi täysin viattomalta vaikuttava kysymys "tiedätkö mistä löytyy Josafatinkatu?" pitää sisällään paljon salattuja merkityksiä ja KR-tekniikan lähtökohdan: kehitetään yhteinen ponnistelujen/ keskustelun kohde, jonka parissa on tarkoitus tehdä vaikutus toiseen. Ja kaikki tämä luonnollisesti ilman pienintäkään viittausta mihinkään muuhun kuin asialinjan kysymyksiin. Taitavan ja taitamattoman vonkaajan erottaa KR-tekniikassa siitä, että taitava ymmärtää vonkauksen lopuksi antaa päivänselvän vihjeen tarjouksesta, josta ei voi kieltäytyä - taitamaton ei. Hän on joko hiljaa tai menee suoraan asiaan väärällä hetkellä ja vetää näin maton omien ponnistelujensa alta.

KR-tekniikan ongelma on sen pitkäaikaisuus - rakkauden pikavoittoja on turha odottaa kovin nopeasti. Toisaalta vonkauksen tulokset ovat myös pitkäkestoisempia, joskus jopa kuukausien pituisia sessiosarjoja. KR-tekniikka sopii useimmiten nirsojen ja nunnien vonkaukseen, hehän tunnetusti lämpiävät hitaasti ja harvoille. Munahaukoille ja tatjaanoille tämä on aivan liian hienovaraista: he lähtevät pois, jos vonkaaja ei ymmärrä mennä suoraan asiaan viimeistään kolmessa minuutissa.

Toiseksi nimeksi Troijan hevonen ja sit ketkä käyttää

Suoraan rasiaan (SR) eli penetraatiotaktiikka

- naiset, joilla on pitkä aika viime masculasta
- vanhemmat naiset
- vanhat selibaatissa pitkään eläneet tutut

Voisikos tuota sen selkeämmin sanoa? Astut kohdepaikkaan, skannaat potentiaaliset ja lähdet häikäilemättä kiertämään parhausjärjestyksessä heitä läpi. Ei kiertelyä eikä kaartelua vaan

moikkauksen ja pakollisen alkurepliikin jälkeen mahdollisimman suora vihjaus joko verbaalisin tai body languagein keinoin - mieluiten molemmilla. Ei muuta kuin kieli suuhun ja morseaakkosin viestittämään kielellä, että 'meille vai teille?' Tekniikassa on hyvät ja huonot puolensa: hyvä puoli on se, että vonkauksen kiertoaika on lyhyt. Sekä tappiot että voitot paljastuvat hyvin lyhyessä ajassa. Huonona puolena on taas se, että maineella on taipumus mennä tätä tekniikkaa käytettäessä. Juuri limanuljaskat ovat kunnostautuneet tämän tekniikan intransigentteinä viljelijöinä.

Kuten edellisessä kohdassa mainittiin, tämä tekniikka sopii parhaiten munahaukkojen ja tatjaanojen vonkaamiseen. Tätä he haluavat - ja tätähän he myös saavat. Tekijät haluavat kuitenkin lausua tässä kohden varoittavan sanan: mikäli vongataan muita kuin tässä esitettyjä äärityyppisiä, on syytä olla äärimmäisen varovainen tämän tekniikan käytössä. Muuten saattaa käydä niin, että vonkaaja voi haluamattaan huomata olevansa jonain päivänä limanuljaska - ainakin toisten mielestä.

Mitä paremmin oppii vonkaamisen perusteet eli skannaamisen ja segmentoinnin jalot taidot, sitä helpompaa tätä penetraatiotekniikkaa on käyttää. Heikkonäköisellä saalistajalla onkin piilolinssit.

Rebound

- ei varsinaisia yleisiä totuuksia
- (- äidilliset naiset)
- (- huumorintajuiset tai erityisen -tajuttomat naiset)

Englantia tai ammattislangia tuntemattomille on syytä mainita aluksi, että sana 'rebound' tarkoittaa kimmoketta tai esim. jääkiekossa paluukiekkoa, jonka maalivahti on torjunut muttei saanut haltuunsa. Taitava tilanteen tasalla oleva vonkaaja tekeekin reboundista tempun!

Vonkauksen ollessa kyseessä R-tekniikka koostuu kahdesta osiosta: mokaamisesta ja pokaamisesta. Mokaaminen tarkoittaa koko lailla kirjaimellisesti sitä, että vonkaaja tekee itsestään vongattavan silmissä jonkin asteen pellen, joskin hellyttävän sellaisen. Tämä tapahtuu joko verbaalisesti tai tökeröillä eleillä tahi tempauksilla, kuten esim. kaatamalla pöydässä olevat juomat. Tässä kohtaa on syytä huomata, että kyseessä on hyvin kehittynyt ja nyanssiherkkä tekniikka, jota ei todellakaan suositella aloittelijoille. Ero hellyttävän pellen ja täyden idiotin välillä on hiuksenhieno.

Mokaamisen jälkeen on luonnollista, että vonkaajan pisteet laskevat vongattavan silmissä. Tämä on tarkoituskina, sillä tällöin vongattavan puolustusrintamakin on alhaalla eikä hän ole täten valmistautunut torjumaan täysimittaista vonkaamista. Näin pienillä vonkaustoimenpiteillä pystytään saamaan paljon aikaan, ja ennen kuin huomataankaan tempun on tehty!

Toisin sanoen tässä pokaamisiosiossa on syytä kiinnittää huomiota siihen, ettei vonkaaminen ole liian läpinäkyvää. Ei siis pidä olla aivan mielin kielen mokaamisen jälkeen, vaan tarkoitus on luoda vongattavan päähän sellainen vaikutelma, että "eihän tämä jätkä olekaan niin perseestä kuin aluksi vaikutti...tällehän voisi vaikka kokeiluluonteisesti antaa!" Tatjaana ajattelee muuten samoin, mutta antamisen motiivina onkin kosto.

"Seurailija"

- voi toimia periaatteessa keneen tahansa

Tämä tekniikka on varsinkin nörttien ja rattopoikien suosima, koska se ei sinänsä vaadi aktiivista vonkaamista tai vaatii sitä ainoastaan hyvin vähän. S-tekniikan kulku on jotenkin seuraava: ollaan mukana seurueessa, jonka jäsenistä yksi tai useampi vonkaa vastakkaisen sukupuolen edustajia, mutta ei tehdä mitään ratkaisevaa suuntaan tai toiseen. Seurataan ainoastaan tilanteen kehittymistä, ja mikäli näyttää siltä että vonkauskumppani ei saakaan mitään aikaiseksi ja varsinkin jos vongattava luo merkitseviä katseita omaan suuntaan, on tällöin syytä ryhtyä

vonkaamaan. Kuitenkin ystävyysuhteiden säilyttämiseksi huomaavainen vonkaaja kysyy toveriltaan, sopiiko vonkaaminen aloittaa toisen jäljiltä. Parhaat S-vonkaajat pystyvät luomaan itsestään ritarillisen vaikutelman vongattavan silmissä, kun he saapuvat "pelastamaan" neidon huonojen vonkaajien kurimuksesta. Eli limanuljaskakavereistakin voi olla hyötyä.

S-tekniikka toimii parhaiten seurueissa, joissa muut ovat itseä rumempia. Näin ollen S-vonkaaja ikään kuin loistaa helmenä sikojen seassa. Edelleen tekijöiden empiirinen aineisto osoittaa, että tekniikka on erittäin toimiva mm. kesäolosuhteissa ja festivaalitilaisuuksissa. Toisin sanoen silloin, kun sekä vonkaajat että vongattavat ovat väkevässä, alkoholin aiheuttamassa intoksikaatiotilassa.

S-tekniikkaa pystyy käyttämään myös ulkoistettuna R- eli rebound-tekniikkana. Tämä tapahtuu siten, että varsinaisen mokaamisen hoitaa kaveri. Mitä tyhmempi ja rumempi, sitä parempi. Joskus kuitenkin liika on liikaa, ja sikaileva vonkauskumppani saattaa karkottaa kaikki naiset ympäriltä, tatjaanat mukaanlukien. Tällöin onkin syytä harkita tarkkaan, millaisessa kaveriporukassa liikkuu loppuillan. Aina kun ei jaksa vetää kaveriansa turpaankaan.

Puheella vai bodilla

- B toimii "sporttisille" tai itsensä sellaiseksi mieltäville
- P toimii "älyllisille" -"

Ihmiset ovat erilaisia. Myös naiset ovat erilaisia. Siksi toiset vonkaajat pystyvät tai voivat käyttää erilaisia tehokeinoja vonkauksensa apuna. P/B-tekniikka ei ole varsinaisesti tekniikka vaan vonkauksen ennakkoehto. Tämä tarkoittaa siis itsetuntemusta, jolla tehokkaimmat vonkaustavat hahmotetaan. Siis suomeksi sanottuna: mikäli vonkaaja on kuin seinästä reväisty mutta supliikki pelaa, niin P/B-valinnasta jää selvästi käteen P. Jos taas vonkaaja sattuu olemaan mallihommia harrastava rattopoika, niin puheosaston voi aivan huoletta jättää vähemmälle ja tyytyä esittelemään esim. kiinteitä pakaralihaksia.

Todellisuus on kaikesta huolimatta moninainen - vain hyvin harvat käyttävät edellisistä tehokeinoista vain jompaakumpaa. Yleisempää on näiden keinojen käyttö rinnakkain - hieman kuten modernissa yhteiskuntatieteiden tutkimuksessa kvantitatiivinen ja kvalitatiivinen metodi kulkevat yhtä jalkaa. Ei siis määrä tai laatu, vaan ei laatua ilman määrää!

Haulikointi ja haarukointi: useampia kerralla - valintatilanne

Väsytystekniikka

Hepillä jäätä!

Välistä veto

"Minulla ei ole yösijaa" eli "nukutaan vaan"

"Tilaisuus tekee varkaan"

"Ohoh, salkkuni taisi jäädä teille eikä nyt enää ilmeisesti mene noita dösiäkään" eli taktinen "unohdus"

Kilpailijoiden eliminointi

Epäsuora vapaapotku.

Tehokeinoja

-Musiikkitemput

-Runot ja muu kirjallisuus

-Valehtelu eli kohteliaisuus ja huumori

**Epäonnistumisesimerkit
med dopomodo ja sen variantit**

-Masculataulukko

5. MYYTTEJÄ:

Koska vonkaamisessa on kyse ehkä maailman vanhimmasta harrastuksesta, on selvää, että siihen liittyy myös lukuisia myyttejä ja puolitotuksia. Useimmat niistä - ainakin tekijöiden keräämän aineiston mukaan - eivät pidä paikkaansa tai ovat vain liian pelkistettyä todellisuutta. Varsinkin valtamedian nuorten palstoilla näkyy usein äärimmäisyyksiin vietyjä kärjistyksiä, joita kokemattomat vonkaajat erehtyvät pitämään lähes Jumalan sanana. Ovathan ne muka tarinoita elävästä elämästä, mutta tosiasiallisesti kyseessä on vain uskonnollisten piirien salajuoni rehellisen vonkauksen ja täten pyyteettömän kanssakäymisen tyrehtyttämiseksi. Niinpä eräs tämän artikkelin tavoitteista onkin, laajan lähdeaineiston tukemana, muodostaa realistinen kuva vonkausavaruudesta, jossa yksilöt ja vonkaamisfilosofiat liikkuvat.

"Se ei pane joka valkkaa"

Tällaista myyttiä viljelevät varsinkin vanhat saalistajat, jotka ovat menettäneet masculansa vetovoiman. Itse asiassa maan vetovoima tuntuu heidän masculassaan päivä päivältä voimakkaampana. Vaikka ensi alkuun väittämä tuntuu intuitiivisesti todelta, niin todellinen syy epäonnistumisiin on yleensä väärä tekniikka ja segmentointi sekä huono itsetuntemus. Kansanomaisesti sanottuna vonkaaja on unohtanut katsoa peiliin nauttiessaan liikaa pohjia.

"Sormukset tarkoittavat kihloja"

Näin ehkä 1800-luvulla. Tai aikaa ennen sormuksen keksimistä. Nyt elämme kuitenkin jo 2000-luvun kynnyksellä, joten maailmanloppua odotellessa naiset ovat sonnustautuneet parhaimpiinsa. Ainakin toivottavasti. Toisin sanoen sormus vasemman käden nimettömässä ei välttämättä tarkoita yhtään mitään. Se voi tarkoittaa jotain: seurustelua, kihloja, epävarmojen vonkaajien tai roikkujien torjumista, mutta hyvin usein se ei tarkoita yhtään mitään. Asiasta pääsee varmimmin selville kysymällä esimerkiksi: "Mitä poikaystäväsi sanoo, jos vietämme yhdessä ikimuistoisen yön?" Tällainen repliikki kuuluu ensisijaisesti SR-tekniikkaan, mutta asian voi selvittää muillakin tavoin.

"Paikan parasta ei kannata vongata"

Tällä tarkoitetaan tässä yhteydessä paikan viehättävintä neitoa, ei siis esimerkiksi paikan suosituinta neitoa. Kuten vonkaustypologioista on käynyt edellä ilmi, paikan kaunein ei suinkaan ole eniten vongattu nainen, vaan tätä kyseenalaista kunniaa kantavat usein varsin keskiverrot neidot. Tämä johtuu siitä, että monet - eritoten rumemmat - vonkaajat kokevat rimakauhua kauniimpien vongattavien edessä eivätkä uskalla täten heitä lähestyä suin surminkaan. Siksi paikan kauneimmat naiset jäävät toisinaan täysin vonkaamatta, mikä avaa suuria vonkausoptioita kokeneemmille vonkamiehille. Saalistajat korjaavatkin satonsa juuri näiden naisten keskuudesta.

"Kaunis nainen ei voi olla älykäs"

Totta. Tämän tietää Erkkikin, mutta on silti väärässä. Vaikka nainen olisi kaunis, blondi ja niukasti pukeutunut, niin kannattaa kuitenkin varmistua asiasta. Aurinko on voinut paistaa hiuskasaankin.

"Pikavoitto ei voi olla päävoitto"

Kokenut promiskuiteettinsa sisäistänyt vonkaaja tietää voittotodennäköisyytensä, joka on tavallisesti normaalijakautunut mutta hieman oikealla vino. Hän tietää myös sen, milloin hänelle tarjotaan voittavaa arpaa "rakkauden arvonnassa". Näin ollen pikavoitto voi olla ainoa mahdollinen voitto yhden vonkausession aikana eli päävoitto. Toisaalta jos päävoitolla tarkoitetaan jotain elämäkumppanin tapaista, asia mutkistuu huomattavasti. Mutta minkäs teet jos pikavoitto paljastuukin päävoitoksi? Ei kai siitä voi olla huolestunut, jos tämä onkin seksuaalisesti aktiivinen ihminen. Pakkasella vesipatja jäätyy, jollei sänky hölsky.

"Nainen tekee viime kädessä valinnan"

Niinhan tuo hupakko luulee. Ja hyvä niin, sillä näin luullessaan nainen käyttäytyy myötämielisemmin. Jos nainen tuntee itsensä valitsijaksi eikä valituksi, hän sallii vonkaajan käyttää lukuisimpia vapausasteita. Tämä johtuu yksinkertaisesti siitä, että nainen tuntee olevansa tilanteen herra - tai herratar.

"Valomerkin jälkeen on liian myöhäistä"

Höpönlöpö. Näin sanovat vonkaajat, jotka lähtevät aikaisin töihin aamulla. Samaa laulua kuulee myös kaikkien nörttien ja useimpien limanuljaskojen suusta. Valomerkin jälkeen alkavat ns. rattopojan markkinat, jolloin hän pystyy pelkällä katseellaankin kaatamaan naisia syliinsä - ellei sitten ole jo poistunut paljon aiemmin vonkauspaikalta "palkinto" kainalossaan. Saalistaja menestyy myös, koska hän pystyy käyttämään vongattavien hetkittäisen epähuomion hyväkseen (ts. "eihän täällä enää kukaan voi vongata...").

"Saatilta saa aina"

Väittävät kaverisi, jotka saivat - pelkän puhelinnumeron. Tilannetta voisi verrata golfin pelaamiseen: pelkkä palloon osuminen eikä myöskään hyvä kosketus riitä vaan lyönti on myös saatettava loppuun asti. Muutoin ilmenee sivuttaiskierrettä, jolloin pallot eivät mene reikään. Saattia ei voi pitää itsestäänselvänä "esiriittinä palvontamenoihin", pikemminkin kyseessä on viimeinen koettelemus ennen nirvanaa.

"Naisen kaverit pilaavat kaiken"

Niin usein pilaavatkin. Suloisessa Suomessamme perussyynä tähän on kateus. Kukapa haluaisi jäädä ilman tai yksin, kun toinen pääsee (puhumaan) pukille. Tonttuna ei ole mukava olla.

<tähän on kyllä kirjoitettava myös asian toisesta puolesta eli siitä, että (tutut) naiset, joiden suosioon vonkaaja on päässyt jollain ilveellä, saattavat jopa ruveta parittamaan kavereitaan "mukavalle kaverille">

"Vanhaa lihaa ei kannata vongata"

Tämä jos jokin on silkkaa puppua. Keskenkasvuisten teinien panettelua. Vanhoissa on puolensa: löytyy kokemusta ja näkemystä. Turha lätinä (kohteliaisuudet tms.) jää vähemmälle, kun vongattavakin tietää, mistä on kysymys. Tämä on myös ns. perimätietokysymys - vanhemmat osaavat ja ovat myös valmiita jakamaan osaamistaan myös nuoremmille. Itse asiassa he ovat kovin

imarreltuja tällaisesta tehtävästä. The mission is not impossible - the truth is out there. And stuff. Älä kuitenkaan heitä tällaista läppää vanhoille "rintamaveteraaneille".

6. SEKALAISTA SÄLÄÄ

energiatase	Antti
kosteaa lämmönsiirto	Sami
tilastoaineistoa, esim vonkauksen	
kausivaihtelut (erityisesti masculuksen ja masculan suhteet!)	
päivä-, viikko- ja vuositasolla	Aulis
optioita/innovaatioita	Mika
politiikan teorioita	Mikko
esim. demokratian ongelmista	

*promiskuiteetti = sukupuolten välinen vapaa, säännöstelemätön yhteiselämä; yhteisvaimoisuus; myös valikoivuuden puuttuminen sukupuolisuhteista

*masculamittari = miehen alavatsasta mitattava verenpaine TAI

*adaptiivinen vonkaus: mukaudutaan vonkausringöseen ja vonkuuavaruuteen, oli oikea segmentti käsillä tai ei

*analogiikka: aivan perseestä oleva päättelykyky esim. vonkauksen onnistumisesta

*Elin-tapaus (on myös ruotsink. naisen nimi)

*Veto-oikeus/ Oman käden oikeus

*Kyynisyys: tunne voittamattomasta todellisuudesta
Kyyn isyys: tunne sukupuolileikkauksen jälkeisestä todellisuudesta
Kyy-nisyys: kyyn imetysaika

*Teltan pystytys tasa-arvokysymyksenä

*Diagonaalivonkaus

*Diversifointi

*Vonkauksessa on kysymys julkisesta intiimisuudesta (Jukka Kanerva 'Ryvettymisen hyvä puoli', s. 113; 1994)

*Ostensiivinen vonkaus = näkyvä, näyttävä, huomiota herättävä vonkaus

ja caseja joka paikkaan

7. JOHTOPÄÄTÖKSIÄ

***Vonkaaminen on sydämen asia! Kaikki siis vonkaamaan!**